

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografia
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrierile nefranțose nu se
primesc. — Manuscrise nu se
reținut.
INSERATE se primesc la Admi-
nistrațiunea în Brașov și la ur-
mătoarele Birouri de anunțuri:
în Viena: H. Duka, Heinrich
Schalek, Rudolf Mossa, A. Oppelitz
Nachfolger; Anton Oppelitz, J.
Dannocor, în Budapesta: A. V.
Goldberg, Eckstein Bernat; în
București: Agența Navas, Suo-
cursale de Roumanie; în Ham-
burg: Karovitz & Liebmann.
Prețul inserțiilor: o serie
garmond pe o coloană 8 or. și
30 or. timbru pentru o publi-
care. Publicări mai dese după
tarif și învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o
serie 10 or. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

ANUL LIX.

„Gazeta” iese în 22-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franci.
Se primumără la toate oficiile
poștale din țară și din afară
și la dd. colectorii.
Abonamentul pentru Brașov
administrațiunea, piața mare.
Târgul Inului Nr. 30: etagiu
I.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 or.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un esempliar 5 or. v. a.
sau 15 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiunile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 167.

Brașov, Luni-Marti, 30 Iulie (11 August)

1896.

Unde vreau să ne ducă...

Quidquid agis, prudenter age
et respice finem.

(A) Pre când scriem aceste, vica-
rul candidat s'eu, mai bine d'is, pre-
tendent de Episcop, se va fi deștep-
tat, credem, din târbăceala chefului,
ce-l va fi făcut *more patrio* în urma
resultatului alegerei sale de deputat
în cercul părăsit de Rezei, care a
ajuns din ciubăr în lăturar.

Ôre deștepta-se-va și desmete-
ci-se-va vicarul Goldiș și din beția,
ce l'a cuprins de dorul toiagului
episcopesc, după care alergă, cum
se vede, cu ochii închiși?

Acésta e greu de creșut.

Décă însă părintele Vicar, ceea
ce e de prevădit, nu va delătura
îndoielile ce le avem față cu el,
credem, că cel puțin alții, cari sunt
în pericol a pleca după Prea Cu-
vioșia Sa, cum speră Lloydul de
Peșta, se vor trezi și vor sta pe
loc, după ce vor calcula bine și cu
sânge rece unde ne duce calea, pe
care a pornit călugărul Goldiș.

Vor sta pe loc, și și vor rea-
duce în memoria protestul, ce-l fă-
cură toți Românii, fruntași și popor,
tôte gazetele lor, Sinódele și chiar
și Congresul bisericesc gr. or. în
contra nefastei politice bisericesc a
guvernului unguresc.

La acest protest a luat parte,
ca Vicar și membru al Sinodului
și Congresului, și Goldiș. Cum se
unesce cu cinstea și cu caracterul
omului, decât acum același Vicar
vine și ca un apostat, părăsind cea
mai bună convingere a clerului și
poporului bisericesc sale, se închină
politice bisericesc a guvernului, ba
încă o mai și laudă și preamăreșe?

Din momentul, când și-a căș-
cat gura înaintea publicului strins
de solgăbirău din Ceica, judecata
vicarului Goldiș a fost făcută, și nu
numai noi, dér cum vedem toți Ro-
mânii din tôte părțile, cu preoții în

frunte, condamnă purtarea călugă-
rului dela Oradea-mare și se vor
feri de esemplul, ce l'a dat, ca de
ierba cea rea, de care chiar și ani-
malele se sciu feri.

Să vedem acum, unde ne-ar
duce pe noi Românii calea, pe care
a declarat-o părintele Goldiș ca sin-
gur mântuitoare?

Ne-ar duce acolo, unde am fost
înainte de asta cu două sute de ani,
sub domnirea principilor calvinii ai
Ardealului, când întreg comitatul
Hunedórei, districtul Făgărașului în-
treg întreguț, tôte comunele de-a
lungul Mureșului, începând dela Că-
pud, până sus cătră Osd și Târgul-
Mureșului primiseră confesiunea re-
formată. Preoții și protopopii româ-
nesci, decât nu voiau să fiérbă și să
mănânce carne Mercurea și Vinerea,
iernau și țineau căpăii domnilor ală-
tura cu copilașii proprii în casele lor.

Nu zimbiți, să nu vi-se pară
aceste cuvinte numai un eflux al
fantasiei pesimiste.

Taie și stîrpesce pădurea de pe
munte și sémână grâu și ovés; ace-
tea vor cresce, dér nu se vor cóce.
De nu vei mai sémâna, pădurea va
cresce la loc. Așa e și neamul ome-
nesc. A apucat pe-o cale, înzadar
te vei strădui să-l abați, nu-l poți.

Maghiarii, puținii fiind la număr,
simt, că numai prin asimilare de
elemente streine își mai pot susține
hegemonia. Inzadar îi dăscălesce și
vré să-i abată de pe calea acésta
tótă lumea. Nu se prinde, nu folo-
sesce nimic și nu se va prinde și nu
va folosi până atunci, până când na-
țiunile conlocuitoare și vecine nu se
vor deștepta pe deplin și nu se vor
hotări — vorba lui Flourens — a
nu mai primi să trăescă într'o stare
de inferioritate civilă și politică. Cu
alte cuvinte a nu mai primi rolul
trist și umilitor, de-a servi de mate-
rial pentru maghiarisare.

Până atunci Maghiarii vor urma
și vor lucra înainte, după cum au

inceput. Vor stărui de-a ruptul ca-
pului pentru isbânda politice lor
de maghiarisare violentă, care i-a
adus până la stadiul actual.

Ca să ajungă aici, guvernul,
dieta, comitatele și toți, până și opin-
carii maghiari și descultii din pus-
tele Ungariei, se nevoesc necontentit
a ne trage în partea lor, a ne su-
pune tot mai mult influinței și pu-
terei lor.

Un pas decisiv au făcut. Bote-
zul, cununiile sunt luate din mânil
preoților noștri. Cinci — șese, mult
dece — doi-spre-dece ani, până vor
sărăci contribuabilii și mai rău ca
până acum — când chiar după mă-
rturisirea ministrului, numai jumătate
din ce avem e al nostru, ér cealaltă
jumătate e a creditorilor — și bo-
tezurile și cununiile bisericesc vor
deveni tot mai rari, poporul tot mai
mult va fi instrăinat de cătră preoți.

Ce să mai d'icem de starea ma-
terială, ce se pregătesce în asemeni
împrejurări preoției, care până
acum a trăit mai mult din venitu-
rile stolare?

Chiar și în cazul însă, când sta-
tul, după cum se d'ice că ar avé de
cuget, ar salarisa preoției de tôte
confesiunile — ceea ce noi credem
a fi numai o apucătură cortesescă,
— ce va face acésta preoție? Ne-
greșit, ea va trebui să asculte ca
tot cel plătit.

Și într'un cas și într'altul, preo-
ției, decât va urma esemplului și
doctrinei apostate a lui Goldiș, va
trebui să facă în tôte pe voia gu-
vernului unguresc, căruia i-se va da
legată de mâni și de picioare.

Voia guvernului unguresc este
însă de-ocamdată, bine scim, să în-
troducă în tôte scólele noastre limba
de propunere maghiară. Odată pusă
în lucrare acésta maghiarisare în stil
mare, nu va fi nici o mirare, decât
se vor renoi încercările dinainte de
1848, de-a introduce și în biserică
limba maghiară. Inaintând astfel în

pacificarea semnalată de călugărul
Goldiș, în curând nu va mai fi lipsă
de preoți, protopopi, vicari, ba nici
chiar de episcopi românesc. Vor fi
destui de bunii cei calvinesc, pentru
a căror salarizare se sbate așa de
mult vicarul Goldiș — și étă-ne mai
eurând de cum am fi creșut unde
am mai fost înainte cu 200 de ani!

Ai cugetat la acestea, părinte
Goldiș? Unde te-ai dus și în ce
prăpastia te-ai prăvălit vedem și vei
vedé și Prea Cuvioșia ta în curând.
Dér unde vor să ne ducă dușmanii
seculari ai neamului nostru, nu ne
vom duce noi.

Multe consciințe s'au vëndut,
multe suflete s'au pierdut în cursul
veacurilor de restriste din șiru-
rile acestui popor plantat de pro-
vedință în munții și văile Carpați-
lor, ca să apere cultura și civiliza-
ția ginte latine! Dér pentru acésta
el stă și astăzi ca o stâncă nemiș-
cat, pētruns de marea menire, ce
i-s'a dat.

Spre acésta mare menire va
merge și va înainta el în mânia tu-
turor neajunsurilor, ér nu pe cărarea,
ce i-o arată slugărnicia, apostasia și
trădarea!

Voci maghiare asupra Românilor.

Din incidentul apropiatei visite
a monarhului austriac în Bucuresc,
presa maghiară éráși a început a-se
ocupa neîncetat cu cestiunea română.
Diarele maghiare publică articole
după articole în cari se tracteză nu
numai de amintita visită, ci și de
alte cestiuni române, aduse în legă-
tură cu acésta.

Au început a apăre broșuri,
scrise pe capta broșurilor din anii
trecuți, în cari autorii acestora se
nisuesc a dovedi, că Românii trăesc
în Ungaria ca într'un „Eldorado”
și n'ar avé de a-se plânge de ni-
mic, etc.

Vom publica astăzi în estras

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Paul Bourget.

Etatea Amurului.

Traducere de I. S. Spartali.

I.

Când am supus eu directorului diaru-
lui „Bulevardul” — cel mai literar din dia-
rele mari Parisiane — proiectul anchetei
mele asupra „Etății Amurului”, el par'că
s'a mirat, că o idee așa de „diaristică” —
tocmai vorba acésta a spus-o — să fi în-
colțit așa lesne în creerul colaboratorului
său cel mai nou. Eram la dēnsul de cinoi-
spre-dece zile și „Bulevardul” era cel din-
tăiu diar, la care lucram.

— Complecteză-ți cestiunea dumitale
scumpul meu Labarthe, imi spuse el cu un
aer ceva mai puțin obraznic decât de obi-
ceiș; pe urmă, după ce mă ascultă câte-va
minute, d'ise scurt: „E bună asta. Va să
d'ică voesci să întreb pe bărbați și pe fe-
mei la ce vērștă; iubesc cine-va mai bine,

mai întâiu și pe urmă: la ce etate este
cine-va mai bine iubit.... Chiar acésta-i
ideia dumitale? Și acum, să-mi spui, pe
cine ai de gând să interviewezi mai în-
tăiu?

— Am făcut o listă... îi răspunsei, și
scosei din buzunar o cólă de hârtia.

Pe hârtia aceea însemnasem numele
„personalităților”, pe cari aveam de gând
să le întreb în privința acésta, și începui
să citesc nume după nume. Erau acolo
scriși doi generali, doi foști miniștri, un
dominicău, patru actrițe, dintre cari două
de café-concert. și cinoi actori, dintre cari
unul decorat, trei financiari, doi advocați,
un chirurg, un medic legist, și un șir mare
de literatori celebri. Directorul aci aproba
cu capul, aci d'icea scurt, ca un American:
„Nu-i bine... Șterge...” până când ajunsei
la numele, pe care-l păstrasem la urmă de
tot, numele lui Petre Fauchery, romancier-
ul celebru.

— Șterge-l și pe el... suntem certați
împreună... d'ise directorul dând din umeri.

Eu stărui:

— Inșă decât e cine-va, a cărui pă-
rere să intereseze pe cetitori și mai ou
sémă pe cetitoare... Mă gândeam tocmai să
încep ou el...

— Aida de! imitaie vorba redactorul-
șef; Fauchery înșă are de princip să nu
primescă pe nici un reporter. Nu unul, ci
dece i-am trimis și pe nici unul nu l'a
primit.

„Bulevardul” nu suferé înșă ou să-și
bată cine-va joc de el și noi l'am ascultat
în pace... Prin urmare...

— Bine! eu o să am negreșit un in-
terview ou Fauchery pentru „Bulevardul”.
I-ți dau cuvântul meu de cinste. Am eu un
mijloc sigur...

— Décă vei isbuti, îți dăruesc doi
napoleon... imi răspunse directorul uitându-
se fix în ochii mei. În fond, mă enervéză
domnul acesta, care are aerul, oă souipă
pe reclamá... Trebuie să trecă și el prin
asta ou și camaradii lui... Dér... imi d'ise
ridicând din umeri — dumniata nu ai să
isbutesc... Și care e mijlocul dumitale așa
de sigur?

— Să-mi dai voia să-ți spui la urmă...
Peste patru-șeci de cēsuri înșă ai să vești
decă am să reușesc ori nu?

— Du-te și nu uita, că poți să nu
menajezi pe individul.

Sigur, oă făcusem progrese ca diarist,
numai în uocinicia acésta de cinoi-spre-dece
zile, de vreme ce lăsa pe nenea Pascal,
greșosul impresariu, de care atirnam, să
vorbescă astfel de scriitorul pe care-l ad-
mir mai mult între cei vii! Inșă de sēp-
tēmăna trecută, de când mă hotărisem să
mă vir în vâlmășagul parisian, mă silisem
așa de mult să mă desbăr de obiceiurile
mele, cum își lapadă șopirla pielea ei înbē-
trănită, încât par'că isbutisem. Soiam bine,
fiind-oă aveam dovada într'un sertar plin
cu proiecte de poeme. de drame și de ro-
mane, oă esistase într'o vreme — o vreme
care data de ieri — un ôre-care Jules La-
barthe, venit din provincia lui în Paris, ca
să ajungă om mare. Personagiul acela, care
credea în Litere, cu I mare, — în Ideal,
ér cu I mare, — în Glorie, ér cu G mare,
murise și fusese și îngropat. Incepé-va

două articole din două țiare maghiare, care la loc de frunte se ocupă cu Români.

Etă ce scrie cunoscutul romanofag *Bartha Miklos* în „*Magyarország*“—ul de ieri sub titlul „*Tripla alianță și Valahii*“:

Să-și însămneze bine fă-care Maghiar acestea: În România nu este acceptat Francisc Iosif, regele maghiar, ci Francisc Iosif, împăratul austriac, pe lângă toate că România este vecinul nostru, și în fața invasiunii panslave, noi, Maghiarii, cu România am fi avisați unul la altul, și nu Austriacii.

Cu toate acestea dincolo nu este acceptat regele maghiar. Ba, încă voiesc să-l răgoe pe împăratul austriac, ca să pășescă în acțiune contra regelui maghiar. Liga o vestăscă această pe față. Ea politizează, și pretinde drepturi pentru Valahii din Ungaria, ceea-ce însemnă nimicirea unității Ungariei. Oare va da ascultare împăratul austriac pretențiunii acesteia, oare va accepta-o regele maghiar?

Este sigur, că politica casei habsburgice nu se înstrăinează de ideea federalismului. O dovedesc aceasta: politica lui Taaffe, căderea liberalilor germani din centru, dezvoltarea de rassa a Cehilor, Polonilor, Dalmațienilor etc. Și aceea e sigur, că în politica casei domnitoare, supremația rasei maghiare în Ungaria joacă un rol indiferent. O dovedesc aceasta: condamnarea șovinismului maghiar la Boroșineu, *pădurile năsedene*, tăiate din „imperiu maghiar“, spiritul armatei comune, în regimentele căreia limba maghiară nu se poate ridica la egală valoare cu limba valahă și tăută etc.

Deci este greu răspunsul, că oare împăratul austriac va asculta rugarea îndreptată către el în spiritul Ligei.

Starea actuală ne imple pe noi de îngrijiri, er lor le intinde speranțe. Nu înțeleg meetingurile din Paris, atitudinea diaristilor italieni și francesi, ci înțeleg ființa internă a triplei alianțe.

Fără România tripla alianță nu poate calcula la un succes strategic, și deocă România ar pași ca dușmană: atunci desasturul ar fi sigur. Ar cauza aceasta nu numai rolul României între statele balcanice, nu numai poziția ei puternică, ci acel raport agitatoric, care s'a creat între România și Valahii din Ungaria.

Deocă România va fi contra triplei alianțe, atunci în momentul unei crize și teritoriile din Ungaria locuite de Valahi vor trebui apărate. Adecă: cel puțin un corp de armată va trebui să împiedece *erupțiunea rebelului civil*, alt corp de armată ar trebui să opereze contra României și faptul acesta ar învolve o slăbire, care ar eschide cu totul succesul strategic.

Deci existența triplei alianțe este condiționată de prietinia cu România. O scriu

bine această Valahii, și o și exploatează; nu sunt nebuni să-și dea prietinia de cinste, când o pot da și scump.

Astfel cestiunea română capătă un rol în acțiunea triplei alianțe și e de minune, că prețul prietiniei tot-deuna trebuie să-l plătim noi, Maghiarii.

E întrebarea acuma, că monarhul ce va privi ca lucru mai însemnat: susținerea triplei alianțe, care fără prietinia valahă nu plătesc mult; sau unitatea politică a Ungariei? Deocă ar exista un guvern maghiar, puternic și conșcious de datorința sa, atunci nu s'ar ivi astfel de întrebări. Dér dela Banffy ce se așteptăm?

Diarul rusesc „*Novosti*“ vorbind despre visita Majestății Sale în București dăce, că acesta este un eveniment însemnat, dér cu toate acestea alăturarea României la tripla alianță ar fi o anomalie, deoarece Românii nu pot uita intrigile austriace și machinațiunile maghiare în Transilvania română. Ca răspuns la aceste, diarul „*Maghiar Hirlap*“ scrie sub titlul: „*Ruși și Români*“ între altele următoarele:

Pe diarul „*Novosti*“ îl dore foarte mult călătoria regelui nostru în România. Și peste tot opiniunea publică rusescă a fost neplăcut atinsă de schimbarea ce s'a făcut în politica noastră dela căderea lui Kálnoky încóce.

Numitul diar rusesc îi amintescă României, că ce vecini reii a avut ea totdeuna în monarhia noastră și cum Maghiarul totdeuna a asuprit și tiranizat pe Românii din Ungaria. Dér să facem o asemănare: România ou toate acestea e un stat puternic și neatârnat, până când despre Polonia nu se pôte dice această. Românii din Ungaria își pot cultiva rassa, limba și religiuinea (??), ceea-ce despre Polonii din Varșovia nu se pôte dice, cu toate că sunt de sânge slav.

Cu toate-că daco-românismul se apropie de panslavism, cu toate acestea noi pretindem, ca România să calculeze și să alégă bine între Rusia, care tot-deuna s'a născut să contopescă cu sine tot ce-i venia în cale; și între monarhia noastră, care nu a urmat niciodată politica de estindere și a lăsat pe naționalități să se desvólte liber.

Ori și care Român cu minte pôte înțelege, că o altă rassa, afară de noi Maghiarii, ar fi asimilat de mult pe Românii și nici dușmanii statului română vecin. De aceea nu se cade, ca Românii din regat să pretindă pentru Românii din Ardeal astfel de lucruri, cari ar nimici unitatea, puterea și independența națiunii maghiare și a statului maghiar.

Catolicii în contra congruei.

Modul, cum guvernul voiesc să reguleze cestiunea salarisării preo-

tilor, a început să inspire cele mai serioase îngrijiri chiar și în cercurile dătătoare de ton ale catolicilor maghiari. Insu-și contele Ferdinand Zichy, conducătorul „partidei populare“ catolice, publică în organul acestei partide o declarațiune, prin care în mod foarte categoric desaproabă pașii întreprinși până acum în cestiunea regulării congruei. Etă ce dice el între altele:

Eu am eșit de mult din comisiunea pentru congrua, deocă-ce în sinul acelei comisiuni nu-mi pot valida vederile mele. Fiă că privim apucăturile urmate până acum în resolvarea cestiunilor în genere, ori a cestiunilor singuratie, cum s'au succedat ele una după alta, — fiă că privim în genere modul și timpul ordonat cu privire la conscrierea venitelor preoțesci: *tote acestea deșteptă în mine nedumeriri și antipatie, din care causă nu le pot aproba.*

Spun pe față și cu ocaziunea această, că eu veld și în această periclitat interesul catolicismului, și că din cauza această trebuie să luptăm din toate puterile în contra direcțiunii urmate de partida liberală și de guvernul său; această însă o vom pute așunge cu succes nu prin refuzarea conscrierii, ci mai virtos prin constituirea unui partid creștin unitar cât mai tare și mai disciplinat.

Tot cam în sensul acesta publică în cestiunea congruei un interesant articol și foia catolică „*Esztorgom*“. Din acest articol, care pare a fi inspirat de cercurile curții primațiale din Strigoniu, reproducem următoarele:

Preoțimea primescă astăzi cu neîncredere bătătoare la ochi tot ce vine dela guvern. Ea nu pôte scăpa de grija, că îmbunătățirea sortii sale materiale se va face în detrimentul neatârării sale. Și, mărturisind sincer, îngrijirea această nici nu este fără de temei. Căci într'un guvern, care toate le judecă din punctul de vedere al politicii de partid, nu te prea poți încrede. Cu toate acestea cestiunea congruei a ajuns astăzi așa departe, încât nu te mai poți feri de ea, mai ales fiind-că înmulțirea dificultăților ar aduce cu sine compromiterea corului episcopesc.

Conscrierea, ce se face acum, încă nu cuprinde în sine nimicirea libertății preoțimei, deși se face cu conlucurarea oficiilor administrative. Ea nu este, decât numai o pregătire pentru congrua. Ceea ce ar periclitat libertatea bisericei e procurarea sumelor de lipsă, întregirea beneficiilor și — ce e mai principial — plățirea sumelor. Deocă toate acestea s'ar face astfel, ca guvernul să aibă puterea de-a da, ori denega congrua, după cum s'a întâmplat la timpul său în Germania, ori după cum se practică și astăzi în Franca, atunci *declaram înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor, că o astfel de congrua nu ne trebuie.*

Congrua peste tot are să se dea beneficiului, er nu beneficiatului. Prin urmare deocă cine-va a dobândit beneficiul și episcopul l'a introdus în el în mod legal, atunci beneficiatul are drept a folosi beneficiul, ori este el pe placul guvernului, ori nu. Numai deocă cine-va în sensul canoanelor a încetat de-a mai fi beneficiat pôte să pordă congrua, nimeni altal însă nu. Deocă congrua este contemplată astfel o primim, altfel însă nu. Căci așa după cum foarte ușor se pôte întâmpla mai ales în timpul de ași, ca adecă cine-va să fiă denunțat la guvern, er guvernul să-i pordă subtrage în urma această congrua: *nouă o astfel de congrua nu ne trebuie.*

În fine foia catolică pledază pentru autonomia bisericei catolice și dice, că mai întâi trebuie să se reguleze cestiunea autonomiei și numai după aceea să urmeze definitivă regulare a salariilor preoțesci, făcându-se această sub scutul autonomiei bisericei catolice.

În fine este vedit, că planurile, ce le urmăze guvernul cu cestiunea salarisării preoților, inspiră cele mai serioase îngrijiri chiar și între Maghiarii, cari caută de timpuriu a se

ocroti în contra pericolului. În fața acestora e de prisos să mai accentuăm, că pericolul pentru bisericile noastre e îndecit mai mare, fiind-că în contra acestora și este îndreptată cursa în prima linie.

CRONICA POLITICĂ.

— 29 Iulie.

Diarul italian „*Independente*“ anunță, că prințul Lobanow, ministrul de externe rusesc, va fi, deja înaintea vizitei țarului în Syracusa, ôpe la regelui Umberto în Monza, unde vor petrece în același timp miniștri italieni *Rudini* și *Visconti-Venosta*.

*

Marele Vizir anunță în 7 c. telegrafice guvernului sêrbesc, că Sultanul a ordonat să se publice *Irada*, prin care *naționalitatea sêrbescă este recunoscută* în Macedonia ca egal îndreptătită cu naționalitățile grecă și bulgară. Regele Alexandru imediat adresă Sultanului o depeșă călduroasă de mulțămintă, er ministrul-președinte sêrbesc *Novaković* făcú faptul acesta cunoscut ambasadorilor puterilor streine.

*

După cum anunță diarul italian „*Roma*“, este încă departe de a se încheia paot între Italianii și Abissinienii. Regele *Menelik* primescă în continuu nouă transporte de munițiune, și trupele sale la ori ce moment stau gata de răboi. Se asigură, că și Italianii vor trimite nouă trupe la Massauah și generalul *Baldissera*, care de present este în Italia, se va întorce cu finea lunii Septemvre la Erytraa, pentru de-a reia frânele guvernului civil și militar.

„Un cuvânt sincer către ultraiștili români“.

Sub acest titlu a apărut dizele trecute o broșură în Cinci-biserici, al cărui autor, cu numele Ioan *Kajdy* sen. se încercă a combate postulatele îndreptățite ale Românilor, voind a dovedi, că de o parte Români ar avé cele mai mari libertăți (!!) în Ungaria, er de altă parte că cel mai mare pericol ce amenință și pe Români, este panslavismul.

Etă dealtmintrelea ce se dice pe scurt în amintita broșură, scrisă în spiritul lui *Moldovan Gergely*:

În Ungaria toate naționalitățile au drepturi egale, și nu se pretinde dela nimeni, ca să-și părăsescă naționalitatea.

Când s'a introdus în școlile de limbă străină limba maghiară, ca obiect obligat, s'a intenționat numai aceea, ca naționalităților să li-se ofere posibilitatea, de ași însuși limba, fără de care ele nu pot înainta pe nici o carieră publică. Toți, oști cunosc istoria ungară, vor afla firesc acest lucru.

Cât de puțin îndreptătită este plângerea, că Românii ar fi asupriți de statul ungar, se pôte vedé și de acolo, că conform datelor statistice, număröse ținuturi maghiare s'au prefăcut astăzi în ținuturi românesci.

Românii n'ar trebui să așită focul, din care ușor s'ar puté isca o conflagrațiune europeană; căci deocă în lupta această va eși panslavismul învingător, atunci Românii îi vor căde mai întâi jertfă.

Singurul mijloc contra agitării naționalităților este stîrpirea profesilor falși, cari duc pe popor în pustie. Pentru de-a ajunge la această țintă ar trebui să se aplice următorul mijloc radical: Ar trebui să se amoveze din postul lor, începând dela episcop și până la preot, dela notar până la învățător, toți aceia, despre cari se dovedesc, că sunt dușmanii patriei.

În partea doua a broșurei, autorul se încercă a documenta cu date istorice, că Ungaria n'a fost niciodată o țară barbară, după cum o numesc Românii, apoi face o paralelă între „barbarismul Maghiarilor“ și „cultura Românilor“, voind a dovedi, că asemănarea nu iese în favorul acestor din urmă.

În fața tendințelor „separatiste“, l

erăși omul acesta într'o di, după ce-și va fi făcut poziția, să scrie pentru dragul artei? Era cu puțință, însă de-ocamdată nu mai cunoscem, nu mai admitem, decât pe Labarthe energicul și migalosul, intrat în presă cu ideea să fiă înainte de toate om al timpului, și să ajungă cât se va puté mai iute la cinci-deci de mii de franci pe an.

Ce-i păsa acestui al doilea individ, că nemernicul Pascal se va lăuda, că risese de cel mai delicat și mai puternic dintre moștenitorii lui Balzac, cu atât mai mult, că chiar eu — Labarthe de modă nouă — mă pregăteam pentru o operațiune, care era tot așa de delicată ca și procedurile redactorului șef al meu. Adevărul e, că aveam mijlocul meu sigur că voiu reuși cu întrevederea mea, și să vă spun ce fel era mijlocul acesta.

În perioada mea de prostie îi trimisesem lui Petre Fauchery versuri și novele. Tocmai aceste versuri și această nuvelă, pe care nu voiesc să le primescă nici unul din cei patru editori, la cari mă prezentasem, mă hotăriseră după aceea să intru în diaristică sub patronajul unui camarad bine-

voitor. Marele scriitor, deși călătorea, îmi răspusesse. Chiar eu îi răspusesem după aceea printr'o scrisore la care el erăși îmi răspusesse pofindu-mă să-i fac vizită îndată ce se va întorce. Mă dusesem la el. Nu-l găsisem. M'am dus er după aceea. Erăși nu l'am găsit. Pe urmă un fel de rușine mă oprise de-a mă mai duce să-l caut. Prin urmare nu-l vedusem de fel. El nu mă cunoscă altfel, decât ca tinerul Eliacin, cum mă iscălisem în cele două sosirori de anul trecut. Pe lucrul acesta mă bizuiam eu să isbutesc ca să-l fac să mă primescă. Planul meu era foarte simplu; să mă duc la el, să fiu primit, să nu-i spun că ași sunt diarist, să-i povestesc un fel de subiect de roman, unde să fiă vorba de *virșta amorului*, să-l fac să-și deslege limba — și pe urmă... când va vedé tîpărit tot ce va fi vorbit cu mine... Aci mă cam muștra cugetul. Însă îmi năbușam remușcarea această cu vorba grozavă: lupta pentru viață — și cu amintirea de multe exemple în corporația, în care aveam de-acum încolo onorea să fac parte.

(Va urma.)

cum le numește autorul — ale Românilor, Kajdy reamintesc cuvintele lui Bach, rostite către câți-va frunzeși români, cari bucuras ar fi creat un mare principat autonom: „Românii încă nu sunt copleși, pentru de a-se pute guvernă pe sine“.

In fine autorul e de părere, că agitațiunile naționalităților vor decurge fără de-a cauza nici un rău, tot-odată amenință însă pe urzitorii agitărilor, ca nu cum-va să continue a păși mai departe pe calea pieșă și periculoasă, pe care au apucat a merge.

SCIILE ȚILEI.

— 29 Iulie.

Atentat asupra unui monument milenar. Diarele maghiare anunță, că asupra statuei lui Arpad, care este destinat să reprezinte monumentul milenar pe „Timpă“ de lângă Brașov, s'a săvârșit un atentat din partea unor faptuitori necunoscuți. Monumentul se afla în curtea morii cu vapor „Teresia“ din Brașov, unde se luoră la el. Într-una din nopțile trecute se descoperi, că sunt rupte singuratic bucăți dela umărul drept, dela pieptul și dela coiful statuei. Se dice însă că pagubă nu e chiar mare!

Jubileul unui preot. D-l protopop al Coșoanei, Ioan Hossu, și-a serbat în 6 Iulie n. c. jubileul de 50 de ani ai preoției și căsătoriei sale. Serbarea s'a făcut în cerc restrins familiar, cu toate acestea însă, după cum i se comunică „Unirei“, preoții tractuali înțelegând despre serbare au grăbit să-i felicite și să-i preda un dar comemorativ.

Români pierduți. Diarele maghiare din Budapesta anunță, că în 18 August vor sosi acolo 640 Români din comit. U-nedórei, sub conducerea vicșpanului și a folșgăbiraelor, pentru ca să se producă în esopștia milenară cu dansuri naționale române. La 22 August vor sosi în Budapesta 566 Români din cercul Oraviței, comit. Caras-Severin, sub conducerea folșgăbireului și a 15 preoți și învățători români, pentru ca să se arate în costumele lor naționale de comedia lunei jidane, adunată la esopștia. Rușine, și de o mișă de ori rușine să le fiă, de cumva ar fi așa.

Agitația contra unei confesiuni. Autoritățile din Ungaria nordică confiscaseră astă primăveră mai multe mii de exemplare din poezia slovacă „Piesne ludovej skreny“, despre care se dicea, că ar agita pe locuitorii slovaci contra confesiunilor catolice. Autorul acelor poezii, preotul catolic Stefan Vastagh, a fost acusat acum de cătră procuratura din Budapesta cu agitare și în cestiunea acosta va hotări judecătoria de presă în luna lui Octomvre. Se dice, că curtea cu jurați din Budapesta va avea în curând se mai judece în 14 procese tot de natură confesională, intențate diarelor „Christliches Volksblatt“, „Krestan“ și „Magyar Néplap“.

Goldiș — deputat. Din Ceica maghiară se depeșază, că vicarul Iosif Goldiș a fost ales alaltăeri unanim ca deputat guvernamental, deci acum pôte intra în totă regula ca mamelul în tabăra lui Banffy.

Esercții cu pușca Mannlicher. Ministrul de război român a dat ordin, ca milițienii tuturor regimentelor să fiă concentrați pe ziua de 1 Septemvre pentru a face exerciții cu pușca Mannlicher. Concentrările se vor face la fie-care regiment în parte, și vor dura până la 15 Septemvre.

Centenarul poetului englez Burns. Țilele trecute s'a serbat în Scoția centenarul morții marelui poet Burns. In aceeași zi lordul Rosebery a ținut două discursuri: unul la Dumfries și altul la Glasgow. In acest din urmă, bărbatul de stat englez a pronunțat și următoarele cuvinte: „Burns a lăsat țării sale cea mai delicioasă colecție de cântece din lume, și le-a lăsat mai ales țării sale; dăr și celelalte țări își au partea

lor. Am să vă dau numai un exemplu, dăr un exemplu care face cât toate celelalte. Ein depărtata Româniă, Regina acelei țeri a scris la Dumfries astăzi, că nu are un exemplar d'al lui Burns la dănsa, dăr că îi ounosee toate poeziile pe din afară.“ Cuvintele rostite de lordul Rosebery cu privire la M. Sa Regina României au fost primite de auditoriu cu aplause frenetice.

Incendiu mare în Drăgășani. Un incendiu violent a izbucnit Vineri la orele 11 la Drăgășani (România). Focul, amenințând să ia proporții foarte mari, administrația din Drăgășani a cerut ministerului să dea ordine pompierilor din orașele vecine să vie în ajutor. S'au adus pompieri din Rimnicu Vêloii, Slatina și Craiova. Abia către sêră focul a putut fi localizat, după ce au ars trei prăvălii împreună cu dependințele lor, și localul primăriei. Totă noptea pompierii au lucrat la stingerea focului, care consuma mărfurile din pivnițele prăvăliilor. Din mărfuri prea puține au fost scăpate. Arhiva primăriei a fost scăpată, însă nu se scie decă nu au mai rămas acte și dosare prin birouri. Pagubele sunt foarte mari.

Țarul în Germania. Țarul Nicolae II a ordonat să se notifice în mod oficial guvernului german, că în zilele de 5—7 Septemvre va lua parte împreună cu soția sa la manevrele dela Breslau, și că în suita sa se vor afla opt domni și două dame.

Concertul dela „Pomul verde“. Dat ieri sêră din partea muzicii orașenești, a fost și de astă-dată foarte cercetat. Grădina era înțesată de lume, așa că abia mai puteai găsi loc la mese. Piese românești au fost și acum cele mai aplaudate, cerându-se în continuu repetarea lor. — Măne sêră, Marti, muzica orașenească va concerta din nou la „Pomul verde“, începutul însă nu va mai fi la 8, ci la 7½ ore. Intrarea 30 cr. Măne la 5 ore p. m. va concerta pe promenadă.

Concertul din Rêșnov.

Dela Rêșnov primim știrile, că concertul dat ieri sêră din partea mai multor artiști români din Bucuresci a succes escelent în toate privințele. Concertul a fost cercetat nu numai din partea mulțimei de Români și de Sași din localitate, ci și din partea unui număr mare de oșpeți de prin comunele vecine, mai ales însă din Zêrnesci, Bran etc. Din Brașov încă au fost, după cum ni-se spune, cel puțin vre-o 20 de persoane. Oșpeții au rămas încântați de rezultatul concertului, ca și care n'a mai vădut Rêșnovul de când lumea. Petrecerea, ce a urmat după concert, a fost foarte animată și a durat până astăzi dimineța.

In momentul punerii diarului sub presă primim încă următorul raport special:

Rêșnov, 9 August n.

Concertul din astă-sêră a reușit pe deplin. Toți artiștii au fost la înălțimea lor. D-nii Vasiliu, D-șora Elvira Bidu din Brașov, D-șora Petrișor, D-nii Caierei Petrișor, Bărcănescu și Calotescu au esecutat atât șoirile, cât și quartetele cu o măestrită de necesoris, însă succesul mai mare l'a avut tinerul artist Vasiliu, care a fost ridicat în slavă și chemat. De-asemenea D-ra Elvira Bidu, la acompaniat, a fost foarte bine; d-sa e o foarte bună pianistă, mai ales „Doina Oitului“ a lăsat un mare suvenir la toți, câți au audit-o.

Balul a durat până la 6 ore dimineța. Lumea cea mai alășă și foarte multă.

Tempești și grindină.

Din Câmpia, 19 August n. 1896.

D-le Redactor! In 6 August n. c. in comuna Balda s'a descărcat un trăsnet în casa unei veduve. Casa la moment a luat foc și ajutat de un vânt puternic, s'au mai aprins și alte două case asemenea ale unor veduve, cari toate erau în bună stare. In 5 minute casele diampreună cu grajduri cotețe

de poroi, fên și alte mai mici clădiri au fost prefăcute în cenușă. Numai șurile și un grănar au rămas nevătămăte. Cele 3 veduve cu 14 copii minoreni au rămas fără adăpost; nimeni n'a fost în stare să scotă din cele trei case nici o cărpă; puținii bani de argint, ce i-au avut, s'au aflat toți de fulger.

In 8 August dimineța pe la 8 ore s'a ridicat în părțile acestea un nor și un vânt teribil, descărcându-se o grindină îngrozitoare, mai mare ca oușele de porumb, nimicind tot ce i-a stat în cale. Hotarele comunelor Cistelec, Balda și Șermașul-mare au fost prefăcute în ogor. Cucuruzul și spicosele nesecerate sunt total nimicite.

Vântul cel teribil a făcut mari daune în clădiri, așa că nici o casă sau edificiu n'a rămas nevătămătat, ori chiar cu totul stricat. In Șermașul-mare dintre casele coloniștilor maghiari puține au rămas întregi, ér de pe 17 case rouă vântul a luat coperișele și le-a dus la o depărtare de 50—60 metri dela pârșii, pe cari au fost aședate. Toate aceste coperișe au fost total sdrobite, așa că cele mai multe lemne și șindele nu se mai pot folosi. Despre acosta s'a și telegrafat la ministeriu, căci dora din rivna de maghiarizare a ministeriului s'au ridicat aceste case pentru coloniști, cari adă toți își blasțemă țilele și se gâtesc de drum.

X.

O înmormântare.

Sêlagiu, August 1896.

In 29 Iulie n. c. s'a petrecut la cele eterne Maria Barbolovicu nasc. Bocșia, soția mult meritatului și pe toate terenele culturale distins anteluptătorului sêlagian Alimpiu Barbolovicu, vicar foraneu episcopesc, — care în etate de 55 de ani, după un morbid îndelungat și consumător, și-a redat Creatorului nobilul său suflet, pierdând în dănsa familia o mamă mult iubitore, națiunea pe o distinsă membră fundatoare a reuniunii femeilor române sêlagene și șeracii pe-o adevărată patronă marinimosa a lor.

Aceste însușiri nobile ale reșosatei au atras la înmormântarea ei întreg publicul din loc și jur, ba și din părți mai depărtate, între cari foarte mulți inteligenți și frunzași, ca Georgiu Pop de Băsesci, directorul Andreiu Cosma, care venise chiar dela băi etc.

Actul funebrel s'a oficiat prin trei protopopi și 12 preoți, afară încă de alți 3 protopopi și vre-o 13 preoți prezenți, cari au ridicat mult ceremonia înmormântării; precum și cântările duiose funebrale ale corului învățătorilor din acest jur.

Cel mai înălțător moment în întregul act funebrel a fost predica rostită de pe amvon de către distinsul predicator Augustin Vicaș preot și notarul tractului Ipu-lui, care cu o rară elocință, predare atrăgătoare, gesturi și modulări captivătore a stors lacrimi, a legat atențiunea și și-a atras simpatia întreg publicului. D-l protopop și pleban romano-catolic din Șimleu s'a esprimit către preoții minorități și români din jurul său, că d-l Vicaș „stă pe cel mai înalt nivel al elocinței oratorice, și că nu crede să fiă nu numai în Sêlagiu, ci în diecesa Gherlei mai distins și plăcut orator“. E de însemnat, că acest protopop pleban, care poartă numele românesc „Truția“, scie foarte bine limba română. Iertăciunile le-a luat Vasiliu Cristea, cunoscutul autor de predică.

Numéroșele cununii, ce au fost depuse pe sicriul reșosatei, au fost o dovadă de iubire și stima amicilor și cunoscuților față cu ea, ér pentru soțul întristat acele cununii dimpreună cu mulțimea epistolelor și telegramelor de condolență au fost o mângăiere și drept tribut de recunoștință, ca celui mai devotat și rar anteluptător în întreg clerul greco-catolic, căruia cu tot dreptul îi putem ofta cu străbuul: „paulo majora canamus“....

Participanții

Turburările din Macedonia.

Correspondențial din Atena și diarului „Le Temps“ a comunicat unele amănunte interesante asupra originii și începutului mișcării de invasiune în Macedonia. Etă-le:

In unele cerouri politice se atribue o importanță excepțională aparițiunii de bande grecesci pe lângă Aliakouon, nu departe de Bereia, unde a fost prima lor ciocnire cu Turcii. Nu se cunosc încă numărul insurgenților și mijlocele de acțiune de care dispun. Se scie numai că au drept șef pe un Macedonian numit Brufas, foarte cunoscut în țera sa prin curajul și sentimentele sale patriotice.

Un lucru pare sigur: bandele sunt armate de către comitetul macedonian format toamna acosta la Larissa și care se credea că e disolvat în urma restabilirii ordinii ce fusese turburată de bandele bulgare. Comitetul acesta are ramificațiuni la Atena și se dice că posedea resurse considerabile. Se afirmă că doi său trei milioneri i-au trimis arme, munițiuni și câte-va sutimi de mii de franci. Nu sunt în măsură să verifice aceste vești printre cari trebuie să fiă un grăunte de adevăr.

Ori cum ar fi, prima întâlnire a fost favorabilă pentru insurgenți, cari sunt în cea mai mare parte Macedonenii stabiliți în Tessalia său veniți să caute de lucru pe timpul recoltei. Iată, în privința acosta, informațiuni pentru a căror exactitate pot să garantez.

Banda, al cărei efect se ridică la 3—400 de hoplites, a părăsit teritoriul grecesc în trupe mici pentru a nu deștepta atenția autorităților cari aveau ordin să supravegheze granița. Aceste trupe mici s'au putut întâlni pe teritoriul otoman și să se îndrepteze, fără a fi văduți, către o mânăstire al cărei nume nu se spune, unde cumperă pâne și de unde plecară după ce au asistat la liturghie și au primit grijania din mâile egumenului.

Părăsind mânăstirea, însărcinată pe acesta din urmă să dice autorităților turcesci că au intenția să apere interesele elene din Macedonia fără a comite cea mai mică prădare. Plătără tot ce comandară. Totuși populațiunile districtelor ce traversară pentru a ajunge la Bereia, dincolo de Aliakouon, fiind grece, n'au primit plata ospitalității ce au dat, de bună voe său silită, homogenilor lor cari au alcătuit îndrăznețul proiect de a-i scăpa de sub dominația otomană.

Insurgenții, mergând prin păduri, sorisără Lună la Vromopigado, moșie părăsită, situată aproape de Bereia, capitala districtului. Turcii aflară prezența lor; ei trimiseră în urmărire lor o companie la care adauseră câți-va neregulați comandanți de un ore-care Tamis, vechiul tâlhar ce care l'au făcut comisar de poliție după ce s'a supus. Înainte de a lua contact cu insurgenții, detașamentul acesta a fost înărit cu 150 de omeii trimiși din Salonis pe căile cele mai scurte.

Lupta încep în zorii de zi. Sciri din sorginte autorisată afirmă, că Turcii au atacat cu vigore pozițiunea în care insurgenții avuseseră timp să se retraseze. Respingi de două său trei ori cu pierderi, se hotărâră la retragere, pe care o șarjă de insurgenți o schimbă în fugă zăpăcită. Toți ofiterii turci fură ucis; unul din ei fu prins cu vr-o două-șeci de soldați. Nu se cunosc pierderile insurgenților, printre cari s'ar fi putut reouoșce, după precisiunea comandelor și regularitatea apărării, ofiteri din trupele regulate.

Un insurgent cu picioarele umflate de marș și lăsat în peza unui țeran, fu predat de acesta Turcilor, cari l'au adus la Salonis. Interogat de către autorități, a refuzat să dea esplacții, dăr s'a găsit la dănsul un număr de matricol (517) și o hârtie cu inscripția: „Vei învinge prin semnul acesta“, cu o cruce grecescă de-a-supra. Ce-va mai jos, se pôte ceti în caractere mari: „Noi, comitetul național elenic, jurăm în numele Sfintei Treimi, de a combate pentru Credință și Patriă și pentru drepturile nôste și cele ale fraților noștri din Macedonia până la ultima picătură de sânge“.

Alte bande sunt semnalate din spre Bitolia. Turcii cari au mobilizat de mult corpul lor de armată din Macedonia sunt bine preparați pentru rezistență.

DIVERSE.

Din căpitan călugăr. Călugărul Benedictin Giuseppe Quindeli, care mai înainte de-a intra la călugărie a fost căpitan de artilerie, a fost ales țilele acestuia arhimandrit al mânăstirei din Monte-casino. Căpitanul de artilerie a intrat la călugărie după-ce a trecut peste etate tineretelor și era deja încărunit. Ca oficer, Quandel era foarte brav și cu științe vaste. Cu naturelul său afabil scia, să câștige simpatia și societății în care se învirtea.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.
edactor responsabil Gregoriu Maior.

Cursul la bursa din Viena.

Din 7 August 1896.

Renta ung. de aur 4%	122.25
Renta de corone ung. 4%	99.35
Impr. cail. fer. ung. in aur 4 1/2%	124.—
Impr. cail. fer. ung. in argint 4 1/2%	101.70
Oblig. cail. fer. ung. de ost. I. emis.	122.—
Bonuri rurale ungare 4%	97.30
Bonuri rurale croate-slavone.	97.—
Imprum. ung. cu premii.	153.—
Losuri pentru reg. Tisei și Segedin.	139.—
Renta de hartie austr.	101.65
Renta de argint austr.	101.65
Renta de aur austr.	123.45
Losuri din 1860.	145. 1/2
Actii de ale Banței austro-ungar.	975.—
Actii de-ale Banței ung. de credit.	386.—
Actii de-ale Banței austr. de credit.	359.—
Napoleonori.	9.50 1/2
Marci imperiale germane.	58.67
London vista.	119.65
Paris vista.	47.55
Rente de corone austr. 4%.	101.20
Note italiene.	44.30

Cursul pietei Brașov.

Din 9 August 1896.

Bancnote rom. Cump.	9.46	Vënd.	9.49
Argint român. Cump.	9.43	Vënd.	9.46
Napoleon-d'ori Cump.	9.48	Vënd.	9.50
Galbeni Cump.	5.55	Vënd.	5.60
Buble fusesci Cump.	127.	Vënd.	—
Marci germane Cump.	58.30	Vënd.	—
Lire turcesci Cump.	10.60	Vënd.	—
Scris. fonc. Albina 5%	100.75	Vënd.	101.75

Bursa de mărfuri din Budapesta.

din 5 August n. 1896.

Săminte	Cantitatea per Heot.	Prețul per 100 ohilgr.	
		dela	pană
Grâu Bănățenesc	81	6.60	6.70
Grâu dela Tisa	81	6.65	6.75
Grâu de Pesta	81	6.60	6.65
Grâu de Alba-regala	81	6.60	6.70
Grâu de Bácska	81	6.70	6.70
Grâu ung. de nord	81	—	—

Săminte vechi ori nouă	soiul	Cantitatea per Heot.	Prețul per 100 ohilgr.	
			dela	pană
Săcară		70-72	5.30	5.35
Orz	nutreț	60-62	—	—
Orz	de vinars	62.64	—	—
Orz	de bere	64.66	—	—
Ovăș		39.41	5.90	6.25
Cucuruz	bănăț.	75	—	—
Cucuruz	altă soi	78	—	—
Cucuruz	"	—	—	—
Hirișcă	"	—	—	—

Productediv.	Soiul	Cursul	
		dela	pană
Sem. de trif.	Luțernă ungur. transilvană	—	—
—	bănățenă	—	—
—	roșiă	—	—
—	rafinat duplu	—	—
Oleu de rap.	dela Pesta	47.—	48.—
Oleu de in	dela țără	—	—
Uns. de porc	svântată	41.—	42.—
Slănină	afumată	47.50	48.—
Sân	din Bosnia în buți	10.—	10.25
Prune	din Serbia în saci	10.—	10.25
Lictar	slavon nou	14.—	14.25
"	bănățenesc	12.50	13.—
Nuci	din Ungaria	—	—
Gogoși	unguresci	—	—
"	sărbesci	—	—
Miere	brută	—	—
"	galbină strecurată	—	—
Ceară	de Rosenau	—	—
Spirt	brut	—	—
"	Drojdițe de spirt	—	—

Cursul losurilor private

din 5 August 1896

	cump.	vînde.
Basilica	6.60	6.90
Credit	200.50	201.—
Clary 40 fl. m. c.	58.—	60.—
Navig. pe Dunăre	137.—	140.—
Insbbruck	26.—	27.—
Krakau	26.50	27.50
Laibach	23.—	23.75
Buda	59.—	61.—
Palfy	60.50	61.—
Crucea roșie austr.	17.80	18.30
dto ung.	9.80	10.30
dto ital.	11.50	12.—
Rudolf	22.75	23.75
Salm	69.50	70.50
Salzburg	26.25	27.25
St. Genois	70.—	71.—
Stanislau	43.—	45.—
Triestine 4 1/2% 100 m. c.	145.—	150.—
dto 4% 50	69.—	73.—
Waldstein	60.—	62.—
Sărbesci 3%	34.—	34.80
dto de 10 franci	—	—
Banca h. ung. 4%	122.75	123.75

Bursa de București

din 5 August n. 1896.

Valori	Do-banda.	Scad. cup.	Cu banii gata
Rentă română perpetuă 1875	5%	Apr.-Oct.	101 3/4
Renta amortisabilă	5%	" "	100. 1/8
" " (Impr. 1892)	5%	Ian.-Iul.	99.—
" " din 1893	5%	" "	99.—
" " 1894 int. 6 mil.	5%	Apr.-Oct.	96 1/2
" " (Impr. de 32. 1/2 mil.	4%	Ian.-Iulie	86 3/4
" " (Impr. de 50 mil.	4%	" "	87.—
" " (Impr. de 274 m. 1890	4%	" "	87. 1/2
" " (Impr. de 45 m. 1891	4%	" "	87.—
" " (Im. de 120 iul. 1894	4%	" "	87.—
" " (Im. de 90 mil. 1896	4%	" "	86. 3/4
Oblig. de Stat (Conv. rurale).	6%	Mai-Nov.	101 1/4
Oblig. Casei Pensiunilor fr. 300	10	" "	289.—
Oblig. comunei București 1888	5%	Ian.-Iul.	94. 3/4
" " din 1884	5%	Mai-Nov.	—
" " din 1888	5%	Ian.-Dec.	—
" " din 1890	5%	Mai-Nov.	95 3/4
Scrisuri fonciare rurale	5%	Ian.-Iulie	91. 7/8
" " urbane București	5%	" "	—
" " Iași	5%	" "	88 3/4
Oblig. Soc. de basalt artificial	6%	" "	62.—
v. n.			
Banca Rom. ult. div. fr. 12.81	500	150 v	—
Banca Națion. ult. div. 85.—	500	intr. v.	1637.
Banca agricolă	500	150 v	203.—
Dacia-România ult. div. 35 lei	200	intr. v.	433.—
Nationala de asig. ult. div. 43 lei	200	" "	454.—
Soc. Bazalt. Artif. ult. div. lei 30	250	" "	295.—
Soc. Rom. de Constr. ult. div. 15 l.	250	" "	175.—
Soc. Rom. de Hartie ult.	100	" "	—
"Patria" Soc. de asig. ult. d. 4 lei	100	" "	105.—
Soc. rom. de petrol 1 em. u. d. 0	200	" "	—
" " 2 em. u. d. 0	1000	" "	—
Soc. de fur. militare u. d. 60 lei	300	" "	—
"Bistrița" soc. p. f. hârtii 30 1/2	1000	" "	—
Societ. p. const. de Tramways	20	" "	400.—
20 franci aur			20.07

SCOMPTURI:

Banca naț. a Rom.	5%	Paris	2%
Avansuri pe efecte	6%	Petersburg	4 1/2%
Casa de Depuneri	5 1/2%	Berlin	3%
Londra	2%	Belgia	3 1/2%
Viena	5%	Elveția	3%

Târgul de rimători din Steinbruch.

Starea rimătorilor a fost la 5 August de 6394 capete, la 5 August au intrat — capete și au eșit 88 capete rămânând la 6 Aug. un număr de 6306 capete.

Se notează marfa: unгурescă veche, grea dela 44.— or. până la 45.— or. marfa unгурescă tineră grea dela 47.— or. până la 48.— or., demijlooc dela 48.— or. până la 49.— or. ușoră dela — or. până la — or.

Insciințare.

Subsemnatul aduce la cunoscință publică, că aflându-mă în proces de divorț cu soția mea Paraschiva Puiu nasc. R. Ștefan, cu începutul ții de astăzi ori-ce dato-riă contrasă de ea, pentru mine nu o consider ca obligătoare și nu i-au asupra-mi sarcina de-a replăti.

Brașov, 10 August st. n.

1043 1-2 Teodor Badea Puiu.

Anunțiu.

Se aduce la cunoscința publică, cumcă casele apartinătoare eređilor după George Barițiu, care constau din 2 edificii separate, cu o curte și fântână comună și anume:

1) casa situată în suburbiul Scheiș strada Caterinei de sub Nr. 3 nou, constatătoare din 2 odăi mari, un entreu, un cabinet, o bucătărie, pod spațios, 4 pivnițe și dependențele necesare;

2) casa situată tot în suburbiul Scheiș strada băilor sub Nr. 6 nou, constatătoare din 2 odăi, un entreu, o bucătărie spațioasă, pod spațios și dependențele necesare, care ambele case sunt partere, în stare bună și aduc o chiriă anuală de 500 florini v. a., în urma edictului oficiului cărților funduare din Brașov Nr. 1823/96 tkvi., se vor vinde la 17 August 1896 st. n. ante amedei 9 ore în localul ofi-cios a cărților funduare din Brașov prin licitațiune judecătorească bene-volă plus oferentului.

Condițiunile de licitațiune se pot privi, atât la oficiul cărților fun-duare, cât și în cancelaria advoca-tului Simeon Damian în fiă-care ți dela orele 9—12 ante și 3—5 după amedei. 1088,2-3.

O specialitate naturală neprețuibilă

este apa minerală alcalin-accidă bicarbonată

Isvorul „MATILDA“ de Bodok,

care după experiențele făcute sau dovedit ca o apă medi-cinală prea eficace și plăcută, mai ales: la conturbări de mistuire, maladiile stomacului, a rinichi-lor, a beșicii udului și ale organelor respira-tore etc.

Borviz de primul rang

care prin limpezitatea sa rară și prin conținutul seu ma-re în acid carbonic natural — de un gust și efect prea plă-cut și binefăcător — va îndeplini chiar și pretensiunile cele mai delicate, ca cum nici o altă apă minerală.

DEPOSIT PROPRIU în Brașov: strada Căldărarilor Nr. 68, în Sibiu, Sighișora și în Alba-Julia: la D-I. B. Misselbacher sen., în Cluj: la Segesváry és társai, în Deva: la Balog Gyula, în Orestie: la Németh János.

Cu totă stima:

Administrațiunea isvorului

„MATILDA“

JOSEF GYÖRGY,

(comit. Háromszék). Bodok. (Transilvania).

Marea Descoperire a Veacului

ELIXIRUL GODINEAU este singurul leac (fără nici o primejdie) în contra Neputinței. Vindecarea anemicilor, a Sleitilor, etc.

INTINERIREA ȘI PRELUNGIREA VIETEI

Administrația ELIXIRULUI GODINEAU în PARIS, 7, r. Saint-Lazare. BROȘURĂ GRATUITĂ TRIMEASĂ FRANCO DUPĂ CERERE

Se găsește ELIXIRUL GODINEAU și la BUCUREȘTI, la Hie ZAMFIRESCU, droghist; la JAȘI, la D.D. Frați KONYA, farmaciați.

la Galați: STALSKI, farmacist; la Ploiești: la D-nii J. & T. CHRISTESCU, drugoști; la Roman: la D-nul D. J. WERNER, farmacist; la Tulcea, farmacia la „MINERVA“

TIPOGRAFIA

A. Mureșianu

Brașov, Têrgul Inului Nr. 30.

A cestu stabilimentu este provêditu cu cele mai bune mijloce tehnice și fiindu bine asortatu cu totu felulu de caractere de litere din cele mai moderne este pusu în pozițiune de a puté escuta ori-ce comande cu promptitudine și acuratețã, precum:

IMPRIMATE ARTISTICE
ÎN AURU, ARGINTU ȘI COLORI.

CĂRȚI DE SCIINȚA,
LITERATURĂ ȘI DIDACTICE

STATUTE.

FOI PERIODICE.

BILETE DE VISITĂ
DIFERITE FORMATE.

PROGRAME ELEGANTE.

BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE NUNȚĂ
DUPĂ DORINȚĂ ȘI ÎN COLORI.

ANUNȚURİ.

REGISTRE ȘI IMPRIMATE
pentru tôte speciile de serviciuri.

BILANȚURİ.

Compturi, Adrese,
Circulare, Scrisori.
Coverte, în lola mărimea.

TARIFE COMERCIALE,
INDUSTRIALE, de HOTELURİ
și RESTAURANTE.

PREȚURİ-CURENTE ȘI DIVERSE

BILETE DE INMORMENTARI.

Comandele eventuale se primesc în biuroulu tipografiei, Brașov Têrgul Inului Nr. 30, eta-giulu I, cătrã stradã. — Prețurile moderate. — Co-mandele din afarã rugãmu a le adresa la

Tipografia A. MUREȘIANU, Brașov.

Numere singurate din „Gazeta Transilvaniei“ à 5 cr. se potú cumpêra în librãria Nicolae Ciureu.